

ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY

W Kościele katolickim obchodzi się święto Świętej Rodziny w niedzielę w oktawie Bożego Narodzenia, a jeżeli w danym roku nie ma takiej niedzieli, dnia 30 grudnia. Z kultem Świętej Rodziny łączy się również praktyka wystawiania szopki bożonarodzeniowych.

Święta Rodzina z ptaszkiem. (Murillo)

Święto to zaczęto obchodzić w różnych krajach począwszy od XVIII wieku a zatwierdził je papież Leon XIII. Natomiast decyzją papieża Benedykta XV zaczęto je obchodzić w całym Kościele.

Święto św. Rodziny po raz pierwszy ustanowił 4 listopada 1684 r. w Kanadzie, za aprobatą papieża Aleksandra VII, biskup Francois Montmorency-Laval. Na stałe do liturgii wprowadzono je za pontyfikatu papieża Leona XIII, który na prośbę kard. Bausa, arcybiskupa Florencji, 20 listopada 1890 r. wydał dekret aprobujący "kult czci zwrócony ku Rodzinie Świętej".

Święta Rodzina na obrazie Rafaela

Teksty liturgiczne na święto Najświętszej Rodziny ułożył papież Leon XIII. Jego dziełem również są przepiękne hymny kościelne, przeznaczone na ten dzień. Czytania tak są dobrane, by wyakcentować biblijne sceny, w których występuje rodzina. Teksty Pisma świętego podkreślają równocześnie obowiązki członków rodziny.

Leon XIII był też pierwszym, który wskazał na małżeństwo jako miejsce uświęcenia (Arcanum divinae sapientiae).

W Liście Episkopatu Polski do wiernych z dnia 23 października 1968 roku czytamy: "Dziś ma miejsce święto przedziwne; nie święto Pańskie ani Matki Najświętszej, ani jednego ze świętych, ale święto Rodziny. O niej teraz usłyszemy w tekstach Mszy świętej, o niej dziś mówi cała liturgia Kościoła. Jest to święto Najświętszej Rodziny - ale jednocześnie święto każdej rodziny. Bo słowo «rodzina» jest imieniem wspólnym Najświętszej Rodziny z Nazaretu i każdej rodziny. Każda też rodzina podobnie jak Rodzina Nazaretańska jest pomysłem Ojca niebieskiego i do każdej zaprosił się na stałe Syn Boży. Każda rodzina pochodzi od Boga i do Boga prowadzi".

Święta Rodzina na obrazie Manuela Alfonsecy Santany

Kościół katolicki naucza, iż Świętą Rodzinę można poznawać jako obiekt kultu i powinno się ją naśladować poprzez jej cnoty, takie jak: niezłomna wiara i nadzieja, doskonała miłość rodzicielska i małżeńska („dla Kościoła równie ważne jest wyznawanie dziewiczego poczęcia Jezusa, jak i obrona małżeństwa Maryi z Józefem”), całkowite posłuszeństwo Bogu, cierpliwość i zaufanie Bożej Opatrzności, wypełnianie przepisów Prawa, ubóstwo,

pracowitość, gościnność. Wszystko to sprawia, że Józef i Maryja postawieni zostali jako wzór życia chrześcijańskiego.

Święta Rodzina na obrazie Francisco Goi

Pomiędzy XVI i XVII wiekiem w kaznodziejstwie katolickim pojawiły się wypowiedzi, utrzymujące iż Józef był pod względem moralnym i duchowym najdoskonalszym człowiekiem spośród urodzonych w grzechu, ustępował jedynie bezgrzesznemu Jezusowi i Niepokalanej Maryi. Uzdolniły go do tego przede wszystkim próby, jakie zesał na niego Bóg dla jego uświęcenia (dzięki nim określony został jako „mąż sprawiedliwy”, zob. Mt 1, 19, por. Rdz 15, 6), nieustanna bliskość Jezusa jako przybranego syna oraz przepływ łask z Maryi, jako kobiety „łaski pełnej” (Łk 1, 28: *plena gratia*). Teologowie na podstawie lektury Syr 13, 15 („Każda istota żyjąca lubi podobną do siebie, a każdy człowiek tego, kto jest mu równy”) oraz 1Kor 7, 14 („Uświęca się bowiem mąż [...] dzięki swej żonie”), wnioskowali

również, że Józefa uświęcało pełne miłości małżeństwo z Bogurodzicą; był jedynym człowiekiem, który okazał się w oczach Boga godny i odpowiedni do otoczenia opieką Jego Syna oraz Maryję. Jednocześnie literatura kościelna podkreśla fakt, iż Święta Rodzina prowadziła życie skromne, ukryte przed światem. Była również prześladowana przez Heroda, co — zdaniem Franciszka Salezego — stanowiło dla Józefa próbę wiary i cierpliwości: „uważyć trzeba wielkie uspokojenie i jednostajność umysłu Naświętszej Panny i Iozepha S[więtego] w ich stateczności, między tak wielką różnorodnością przypadków odmianą które ich potkały”. Na jej przykładzie mogą oprzeć się chrześcijanie, którzy przechodzą przez różne życiowe trudności. Dlatego też Święta Rodzina stanowi pocieszenie w smutku oraz inspiruje do nadziei i wiary w Bożą opiekę (por. Jk 1, 2-3: „Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość”).

WYKORZYSTANO: NIEDZIELA.PL